

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Iacobi Bidermani E Societate Iesv Vbaldinus Sive De Vita
& Indole Antonii Mariæ Vbaldini Vrbinatis, Montææ
Comitis, Breviarivm**

Bidermann, Jakob

Fribvrgi Brisgoiae, 1663

Repentina mæstitia, 19

urn:nbn:de:hbz:466:1-44891

XIX. *Repentina mæstitia.*

A Ssuæfactus iam ad hos cæli
 blandientis perpetuos risus,
 ignorabat adolescens, quæ eius-
 dem facies foret, si qua rugas o-
 lim obducere, frontemq; capis-
 set ostendere. Quare, quod ani-
 mus valescere plerumque non
 solet, dum per secunda plus æ-
 quo prouehitur, aduersis inex-
 pertus: idcirco, quo & Antonij
 virtus inter solida maturesceret,
 deducendū consolationis mul-
 sum aliquandiu erat; indolēsque
 seuerius habenda. Eius mutatio-
 nis hæc ferè initia exstiterè. De-
 creuerat fortè vitam omnem ab
 vltima infantia, cum quanta
 maxima cura posset, relegere: vt
 inspectis rationibus, si q̄ à no-
 mina pur in paterno lare fecis-
 set, eaper homologesin omnia

tem

tempe
 pus ac
 liber à
 dies a
 cum a
 obtin
 in cub
 solerte
 malè
 cipia
 nubes
 pestat
 pere a
 mere
 cæpta
 ipse v
 spe du
 vt tric
 neret
 velit,
 uendi
 adicif

V B A L D I N I. 45

a. tempestiuè dispungeret. Sed o-
 cæli pus ad eam rem secessu erat; vbi
 ifus, liber à turbis, seuerè in se ipse per
 eiuf. dies aliquot inquireret. Quod
 is o. cùm à loci præfidè haud ægrè
 epif. obtinuisset; exorsus est seorsim
 ani. in cubiculo, rei, quæ parabatur,
 non solertem operam nauare. Nec
 is æ. malè cessant aliquò vsq; prin-
 nex. cipia; dum subortæ paulatim
 conij. nubes, in haud vulgarem tem-
 eret, pestatem erupere. Nam obstre-
 mul. pere animo mille tædia, & fre-
 sique mere cogitationes; omitteret
 atio. cæpta, nunquam ad exitum, què
 De. ipse vellet, perducèda. Qua enim
 m ab spe duraturum se credere? certè
 anta vt triduo cursum pertinaci ste-
 re: vt neret; inuictibus denique, nolit
 no. velit, concessurum; & quam vi-
 fecif. uendi consuetudinem odiosè iã
 nniã adicisceret, illico desiturum cum
 tem. mul.

multorum risu esse. Magis eam
 insisteret viam, qua incedere tot
 nobiles videret æquales suos.
 Etiam illis ad cælum iter esse;
 paulò fortassè longinquius;
 certè autem planiùs multò, mol-
 liusq; ac illud sit, quod ipse bre-
 uiùs quidem, sed per confragosa
 abruptaq;, nullius exemplo mo-
 liretur. Ad hæc, indigna multa
 quotidie commissurum, si in in-
 cepto pergeret; multa passurum,
 quæ omnia quondam, aut ge-
 neris splendorem infuscarent;
 aut vires corporis, annosq; nul-
 lo digno operæ precio infringe-
 rent.

XX. *Quæ sita remedia.*

HÆc talia quamuis haud ne-
 sciret Antonius, quibus au-
 ctoribus suggererentur; atq; idèd
 flocci crederet esse pendenda:
 obtur-

obtu
 tam
 est fe
 sebar
 remo
 quar
 stia v
 tendi
 impa
 vind
 Ita
 noct
 fiduè
 rund
 stis e
 pe so
 berat
 auter
 ter fr
 dum,
 tinac
 tum,